

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci navrhovatelé: **a) Auto*Mat, z. s., IČ: 226 70 319**, se sídlem Praha 3, Bořivojova 694/108, **b) T. H.**, oba zastoupeni Mgr. Štěpánem Holubem, advokátem v Praze 8, Za Poříčskou branou 21/365, **c) Š. H., za účasti: M.O.Z. Consult s.r.o., IČ: 266 86 503**, se sídlem Praha 6, Radimova 2342/36, proti odpůrci: **Úřad městské části Praha 8, IČ: 000 63 797**, se sídlem Praha 8, Zenklova 1/35, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín), ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 11957/2016, a opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín, ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017,

T a k t o:

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Navrhovatelé se svým podáním ze dne 27. 6. 2017 u Městského soudu v Praze domáhali zrušení opatření obecné povahy Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín), ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 11957/2016, a opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín, ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017.

Opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín), ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 11957/2016.

Výrok tohoto opatření obecné povahy zní takto:

Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádí zákon o silničním provozu.

Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 - Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 - Projekt dopravního značení (oblast 8.1 Karlín), spočívající v umístění dopravního značení na místních komunikacích na části MČ Praha 8 (oblast 8.1 Karlín) dle přiložené dokumentace, která je nedílnou součástí tohoto stanovení, za níže uvedených podmínek pro jejich realizaci:

- a) osazení dopravního značení a zařízení bude provedeno v souladu s vyjádřením Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služby dopravní policie ze dne 11. 8. 2016, vydaným pod čj.: KRPA-162434-4/Čj-2016-0000DŽ, platnými TP, ČSN EN 12899-1 (v platném znění) a vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích.
- b) dopravní značky musí být v reflexním provedení v základní velikosti. Veškeré dopravní značení bude osazeno na odpovídajících nosičích. Umístěním dopravního značení nesmí být narušeno vnímání dopravní situace.
- c) instalace a umístění dopravního značení bude provedeno tak, aby nebránilo provádění údržby uvedené komunikace.
- d) Úřad Městské Části Praha 8, odbor dopravy, si vyhrazuje právo toto stanovení úpravy provozu na pozemních komunikacích změnit, upravit, doplnit, popřípadě zrušit, bude-li si to vyžadovat veřejný zájem nebo v případě, že dopravní značení bude umístěno v rozporu se stanovenými podmínkami.
- e) instalace dopravního značení a zařízení bude provedena v termínu nejpozději do zprovoznění první etapy zón placeného stání na území MČ Praha 8.

Stanovení dopravního značení nenahrazuje povolení, stanovisko, posouzení, případně jiné opatření dotčeného správního úřadu vyžadované zvláštními předpisy.

Opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín, ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017.

Výrok tohoto opatření obecné povahy zní takto:

Podle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádí zákon o silničním provozu.

Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1 – Karlín, spočívající v umístění dopravního značení na místních komunikacích II. a III. třídy v oblasti 8.1 Karlín (ZPS – Projekt dopravního značení – oblast 8. 1.) dle přiložené dokumentace, která je nedílnou součástí tohoto stanovení, za níže uvedených podmínek pro jejich realizaci:

- a) osazení a vyznačení dopravního značení bude provedeno v souladu s vyjádřením Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služby dopravní policie ze dne 6. 1. 2017, vydaným pod č. j.: KRPA-162434-8 /Čj-2017-0000DŽ, platnými TP, ČSN EN 12899-1 (v platném znění) a vyhláškou č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích.
- b) dopravní značky musí být v reflexním provedení v základní velikosti. Veškeré dopravní značení bude osazeno na odpovídajících nosičích. Umístěním dopravního značení nesmí být narušeno vnímání dopravní situace.
- c) instalace a umístění dopravního značení bude provedeno tak, aby nebránilo provádění údržby uvedené komunikace.
- d) Úřad Městské části Praha 8, odbor dopravy, si vyhrazuje právo toto stanovení úpravy provozu na pozemních komunikacích změnit, upravit, doplnit, popřípadě zrušit, bude-li si to vyžadovat veřejný zájem nebo v případě, že dopravní značení bude umístěno v rozporu se stanovenými podmínkami.
- e) instalace dopravního značení a zařízení bude provedena v termínu do 30 dnů od doručení opatření obecné povahy.

Stanovení dopravního značení nenahrazuje povolení, stanovisko, posouzení, případně jiné opatření dotčeného správního úřadu vyžadované zvláštními předpisy.

Navrhovatelé ke své procesní legitimaci uváděli následující skutečnosti:

Navrhovatel a) je zapsaný spolek, který v rámci předmětu své činnosti se zasazuje o podporu udržitelné dopravy v Praze a usiluje o vyvážené uspořádání dopravy pro všechny aktéry silničního provozu, tj. automobily, chodce i cyklisty.

Navrhovatel b) je fyzická osoba, bydlící na území městské části Praha 8 v Karlíně, kam se přistěhoval právě kvůli lepším možnostem využití cyklistické dopravy.

Navrhovatel c) je fyzická osoba, která se svou rodinou bydlí a vykonává výdělečnou činnost v Karlíně na území městské části Praha 8, a to bezprostředně vedle Netrollího viaduktu v ulici Za Poříčskou branou. K dopravě po Praze využívá kolo.

Pokud jde o hmotněprávní legitimaci k podání návrhu na zrušení obou napadených aktů, navrhovatelé svorně tvrdili, že došlo ke zhoršení jejich dopravní situace, v případě a) navrhovatele dopravní situace jeho členů, která spočívá v tom, že nemohou nadále volně jezdit jako dříve na kole ve vyznačených ulicích městské části Praha 8. Navrhovatelé uváděli, že požadují takové řešení, které uspokojí všechny účastníky silničního provozu v dané lokalitě. Podle navrhovatelů změna reflektuje pouze individuální zájem řidičů motorových vozidel na úkor jiných aktérů dopravy.

Kromě toho c) navrhovatel tvrdil, že je oběma opatřeními obecné povahy zasažen na svém právu v tom, že před vchodem do jeho domu parkují auta částečně na chodníku, čímž mu brání, zejména při pohybu s kočárkem, pohodlnému vstupu a výstupu do budovy. Dále tvrdil, že kvůli napadeným opatřením se zhorší dopravní situace v bezprostředním okolí jeho domu tím, že prostor trávníku v těsné blízkosti Negrelliho viaduktu má být používán jako parkoviště, jímž byla snížena nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h na 50 km/h, neboť podle jejího názoru nebyl akt vydán zákonným způsobem.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 4. 8. 2017 navrhnul návrh zamítnout. Tvrdil, že v Karlíně je vyvážené uspořádání dopravy pro všechny účastníky silničního provozu s nadstandardním využitím pro cyklistickou dopravu. Urbanistické a dopravní uspořádání Karlína dovoluje bez jakékoliv námahy či zajišťky využít rychlodopravu téměř v celé oblasti obousměrně. V podaném návrhu na zrušení je citovaný strategický plán města Prahy, který podle odpůrce však není pro správní orgán závazným právním dokumentem. Povinnost vyžádání stanovisek a vyjádření od odboru životního prostředí a úřadu památkové péče při zřizování parkoviště není právním předpisem pro správní orgán stanovena, neboť nejsou dotčeny orgány v této věci.

Navrhovatelé ve své replice ze dne 22. 8. 2017 uvedli, že parkování v ulici Za Poříčskou bránou je problematické již řadu let a pro chodce velmi omezující. Nicméně přes ujištění o potřebě úpravy stání v této ulici odpůrce žádné další kroky nepodnikl, a to ani přes urgence dalších obyvatel této ulice. Není tedy pravdivé tvrzení odpůrce, že parkování v této ulici funguje bez problémů.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 5. 9. 2017 navrhnul návrh zamítnout. Uvedl, že má za prokázané, že městská část Praha 8 nikdy nepodala námítky či připomínky k návrhům opatření obecné povahy, která jsou předmětem návrhu na zrušení navrhovatelů. Odpůrce odmítl tvrzení navrhovatelů, že prostřednictvím svého starosty uznal, že kritika parkování na chodníku je oprávněná. Pokud územní samospráva prostřednictvím starosty nevydá pokyn odpůrci k organizaci dopravy ve formě úbytku parkovacích míst v ul. Za Poříčskou bránou, nemůže silniční správní úřad samovolně rušit parkovací místa, pokud je jejich dopravní vyznačení v souladu se zákonem a je zajištěn bezpečný průchod chodců.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního jak navrhovatelé, tak i odpůrce vyjádřili s tímto postupem souhlas.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené opatření obecné povahy podle § 101b odst. 3 soudního řádu správního, a to v mezích navrhovatelí uplatněných návrhových bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy a dospěl k závěru, že návrh není důvodný.

Městský soud v Praze vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 101a odst. 1 soudního řádu správního návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.

Podle § 101a odst. 3 soudního řádu správního odpůrcem je ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno.

Podle § 101b odst. 3 soudního řádu správního při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.

Podle § 101d odst. 2 soudního řádu správního dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne. Soud o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí rozhodne do devadesáti dnů poté, kdy návrh došel soudu.

Podle § 172 odst. 1 správního řádu návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 doručí veřejnou vyhláškou podle § 25, kterou vyvěsí na své úřední desce a na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, a vyzve dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námitky. V případě potřeby se návrh zveřejní i jiným způsobem, v místě obvyklém. Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů.

Podle § 172 odst. 2 správního řádu není-li vzhledem k rozsahu návrhu možno zveřejnit jej na úřední desce v úplném znění, musí být na úřední desce uvedeno, o jaké opatření obecné povahy jde, čímž zájmů se přímo dotýká a kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit. Úplné znění návrhu včetně odůvodnění však musí být i v takovém případě zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Podle § 172 odst. 4 správního řádu k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.

Podle § 172 odst. 5 správního řádu vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a

není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.

Podle § 173 odst. 1 správního řádu opatření obecné povahy, které musí obsahovat odůvodnění, správní orgán oznámí veřejnou vyhláškou; opatření obecné povahy zveřejní též na úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se opatření obecné povahy týká. Ustanovení § 172 odst. 1 platí obdobně. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky. Hrozí-li vážná újma veřejnému zájmu, může opatření obecné povahy nabýt účinnosti již dnem vyvěšení; stanoví-li tak zvláštní zákon, může se tak stát před postupem podle § 172. Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. září 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98:

I. Opatření obecné povahy je správním aktem s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se tedy k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů. Je-li určitý akt pouze formálně označen jako opatření obecné povahy, avšak z materiálního hlediska nesplňuje jeho pojmové znaky (konkrétnost předmětu, obecnost adresátů), Nejvyšší správní soud jej k námitce navrhovatele zruší (§ 101d odst. 2 s. ř. s.).

II. Opatření obecné povahy nemůže nahrazovat podzákonnou normotvorbu ani nad rámec zákona stanovovat nové povinnosti; slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností, vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje.

III. Algoritmus soudního přezkumu opatření obecné povahy (§ 101d odst. 1 a 2 s. ř. s.) spočívá v pěti krocích; za první, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu opatření obecné povahy (nebo jeho části) se zákonem (materiální kritérium); za páté, v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality.

IV. Ustanovení § 34 odst. 4 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, zmocňuje Český telekomunikační úřad pouze ke stanovení technických a organizačních podmínek realizace přenositelnosti telefonních čísel, a nikoliv ke stanovení právních následků přenesení čísla v podobě zániku závazkového právního vztahu mezi účastníkem a opouštěným operátorem.

Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. listopadu 2010, č. j. 1 Ao 2/2010 – 116:

I. Skutečnost, že navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (§ 101a a násl. s.ř.s.) neuplatnil námitky či připomínky ve fázích přípravy opatření obecné povahy, jej nezbavuje práva tokový návrh podat. Návrh proto nemůže soud pro nedostatek aktivity navrhovatele v předcházejících fázích správního řízení odmítnout pro nedostatek procesní legitimace.

II. Procesní pasivita navrhovatele ve fázích správního řízení předcházejícího přijetí opatření obecné povahy může být způsobena faktory subjektivními i objektivními. Její

význam pro úspěšnost žaloby posoudí soud (§ 101a a násl. s.ř.s.) s přihlédnutím ke všem individuálním okolnostem případu, a to při zkoumání procesního postupu správního orgánu, při hodnocení případného rozporu opatření obecné povahy s právními předpisy, jakož i při hodnocení přiměřenosti zásahu do práv a povinností navrhovatele. Přitom je povinen vzít v úvahu práva a povinnosti těch, jimž by zrušení opatření obecné povahy podle návrhu způsobilo újmu na jejich vlastních právech.

III. Návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a a násl. s.ř.s.) nelze vyhovět, bude-li prokázáno, že opatření obecné povahy navrhovatele na jeho právech nezkrátilo, nejde-li o návrh podaný zvláště oprávněným subjektem k ochraně veřejného zájmu. Skutečnost, že navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části (§ 101a a násl. soudního řádu správního) neuplatnil námitky či připomínky ve fázích přípravy opatření obecné povahy, jej nezabývá práva takový návrh podat. Návrh proto nemůže soud pro nedostatek aktivity navrhovatele v předcházejících fázích správního řízení odmítnout pro nedostatek procesní legitimace.

Z citované ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že návrhem na zrušení napadená:

„Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín), ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 11957/2016, a

Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín, ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017,“

jsou opatřeními obecné povahy, a proto Městský soud v Praze přistoupil k projednání návrhu. Soud se však musel speciálně zabývat otázkou, zda navrhovatelé nejsou k podání návrhu osobami zjevně neoprávněnými ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) soudního řádu správního.

Při řešení této otázky vycházel soud z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu. Aktivní procesní legitimace je v řízení podle § 101a soudního řádu správního a násl. spojena s tvrzením, že navrhovatel je opatřením obecné povahy dotčen na svých subjektivních právech. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li navrhovatel logicky a konsekventně tvrdit možnost dotčení jeho subjektivních práv. Aktivní procesní legitimace je proto dána hrozbou (pravděpodobností, možností) realizace plánem vytčeného cíle, jehož důsledky dopadají do práv navrhovatele. Z pohledu zkoumaného potenciálního zásahu do práv dotčených subjektů není rozhodné, zda k takovému cíli v budoucnu skutečně dojde, či nikoliv.

Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku řízení o návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Ta se již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování podmínek řízení.

Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 10. června 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, judikoval: „Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009 sp. zn. 1 Ao 1/2009 dovodil, že z hlediska posouzení aktivní legitimace k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je přípustný návrh, který tvrdí zkrácení navrhovatele na jeho právech příslušným opatřením obecné povahy. Navrhovatel tedy musí tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Tyto závěry jsou alfou a omegou posouzení aktivní věcné legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy.

Skutečnost, že občan dá přednost prosazování svého zájmu formou sdružení se s jinými občany, nelze přičítat k jeho tíži. S ohledem na výše popsany vývoj mezinárodních závazků České republiky, unijního práva i na zákonnou úpravu postavení spolků zaměřených na ochranu přírody a krajiny lze považovat za překonanou starší praxi **Ústavního soudu** ve vztahu k aktivní legitimaci spolků zastupovat zájmy svých členů na ochraně jejich práva na příznivé životní prostředí, vyjádřenou v usnesení ze dne 6. 1. 1998 sp. zn. I. ÚS 282/97 (U 2/10 SbNU 339). Fyzické osoby, pokud se sdruží do občanského sdružení (spolku), jehož účelem podle stanov je ochrana přírody a krajiny, mohou své právo na příznivé životní prostředí, zakotvené v čl. 35 Listiny, realizovat i prostřednictvím tohoto spolku.“

Městský soud v Praze v inkriminované věci na základě všech uvedených skutečností dospěl k závěru, že bude namíste přiznat aktivní procesní legitimaci všem navrhovatelům, neboť ta je založena na povinnosti tvrzení zkrácení na právech a tuto povinnost navrhovatelé splnili.

Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 59/14 mj. judikoval, že věcná legitimace navrhovatele ke zrušení opatření obecné povahy se zakládá na podmínce oprávněnosti tvrzení, že byl na svých právech tímto opatřením, vydaným správním orgánem, zkrácen. Zkrácení na právech nelze v podstatě civilisticky redukovat jen na případný zásah do práv vlastníků nemovitostí či jinak řečeno na imise zasahující nebo ohrožující vlastníky nemovitostí (nositele práv k nim) ležících v dosahu regulace opatřením obecné povahy (územním plánem). Práva komunity mohou být dotčena šířeji: vady územního plánu jsou v negativním smyslu způsobilé dotknout se oprávněných zájmů občanů žijících na příslušném území, mohou významně ztížit naplnění koncepce územním plánem zamýšlené a ohrozit tak jeho společenskou funkci. Pro tento případ je žádoucí, aby prostor k soudní ochraně dostali nejen jednotlivci samotní, ale též právní subjekty, do nichž se sdružují. V tomto nálezu **Ústavní soud** dále konstatoval, že závisí na rozumně uvažujícím soudci, aby v rámci komplexní úvahy a s vědomím společenského významu územního rozvoje dokázal posoudit, zda je určitý subjekt práva oprávněn k účasti v řízení o zrušení opatření obecné povahy.

Podstatou nálezu je závěr, že dotčeným osobám nelze upírat aktivní legitimaci pouze proto, že se za účelem hájení svých práv, popř. rozvoje svých aktivit, sdružily do spolku. **I ve spolku tak musí být sdruženy osoby tvrdící zkrácení na svých právech, tedy např. vlastníci nemovitostí dotčených územním plánem. Nález je nutno vykládat spíše restriktivně.** Nelze jej vztahovat na jakýkoli subjekt, byť potenciálně hájící zájmy širšího okruhu osob. Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy, je koncipován jako nástroj k ochraně subjektivního práva. Procesní legitimace je tedy podmíněna tvrzením o zkrácení na právech, avšak předpokladem úspěchu v řízení samotném, tj. věcnou legitimací, je požadavek, aby bylo v řízení prokázáno, že k takovému zkrácení na právech skutečně došlo.

Pokud jde o navrhovatele a), tj. Auto*Mat, z. s., IČ: 226 70 319, soud ověřil ve spolkovém rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, že jde o spolek se sídlem Praha 3, Bořivojova 694/108, jehož cílem je bezpečné, zdravé a kulturní prostředí ve městech a obcích České republiky se zacílením na dopravní strukturu, dopravní politiku a dopravní chování. Je tedy zřejmé, že se nejedná o spolek obyvatel městské části Praha 8. Není tedy zřejmé, jakým způsobem jsou na svých subjektivních právech přímo dotčeni členové tohoto spolku přijetím opatření obecné povahy - Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín, ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017,“

Městský soud v Praze proto z uvedených důvodů zamítnul žalobu a) navrhovatele, neboť jeho věcnou legitimaci nebylo lze shledat, když totiž ani sám a) navrhovatel v návrhu netvrdil zkrácení na svých veřejných subjektivních právech.

Pokud jde o navrhovatele b) T. H., bytem xxx, soud ověřil v katastru nemovitostí, že vlastníkem tohoto domu je Bytové družstvo K Olympiku, IČ: 256 04 937, se sídlem Praha 8, K Olympiku 567/10, a že toto družstvo má celkem 62 členů. Soud vychází z předpokladu, že navrhovatel b) je jedním z nich, byť to netvrdil ani nedoložil.

Pokud jde o navrhovatele c) Š. H., bytem Praha xxx, soud ověřil v katastru nemovitostí, že vlastníkem tohoto domu je pan K. M. Nicméně soud ověřil z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, že společníkem a jednatelem obchodní firmy Holubová advokáti s.r.o., IČ: 246 86 727, se sídlem Praha 8, Za Poříčskou bránou 365/21.

O zkrácení subjektivních práv, tak jak je v návrhu uváděno, se podle názoru soudu může jednat pouze v případě b) a c) navrhovatelů.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. ledna 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, při stanovení takové místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, která zakládá pro účastníky provozu odlišné povinnosti, než by měli podle obecné zákonné úpravy provozu na pozemních komunikacích, je od 1. 4. 2008 (tj. po zrušení § 129 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, z něhož plynulo, že se na proces tohoto ustanovení nevztahoval správní řád) správní orgán povinen postupovat podle části šesté správního řádu z roku 2004 upravující vydávání opatření obecné povahy.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů přistoupil k meritornímu projednání věci, tedy důvodnosti návrhu, když byla konstatována nejen aktivní procesní legitimace, nýbrž i věcná legitimace navrhovatelů b) a c). Městský soud v Praze postupoval v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, a to především s citovaným rozsudkem č. j. 2 Ao 3/2008 – 100, přičemž respektoval tzv. „algoritmus“ přezkumu opatření obecné povahy, který v minulosti vymezil Nejvyšší správní soud v opakovaně citovaném rozsudku č. j. 1 Ao 1/2005 – 98. Jednotlivé na sebe navazující kroky tohoto algoritmu vyplývají zejména z ustanovení § 101d odst. 1 a odst. 2 s. ř. s. a první tři z nich mají povahu formálního přezkumu napadeného opatření obecné povahy, zatímco zbylé dva již mají povahu materiální (soud v případě těchto „závěrečných“ kroků zkoumá samotný obsah přezkoumávaného opatření obecné povahy):

1) Přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy. Správní orgán postupuje v mezích své pravomoci, pokud mu na základě zákonného zmocnění především náleží oprávnění vydávat opatření obecné povahy, jejichž prostřednictvím autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, které nejsou v rovnoprávném postavení s tímto orgánem.

2) Přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Správní orgán postupuje v mezích své působnosti, jestliže prostřednictvím opatření obecné povahy upravuje okruh vztahů, ke kterým je zákonem zmocněn (v rámci nichž tedy realizuje svoji pravomoc vydávat opatření obecné povahy).

3) Přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup správního orgánu při vydávání opatření obecné povahy).

4) Přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu (nebo rozporu jeho části) se zákonem – zde hmotným právem.

5) Za závěrečný krok algoritmu (testu) považuje soud přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace).

V inkriminované věci lze konstatovat, že první dvě podmínky pro vydání opatření obecné povahy navrhovatelé nepochybovali, a ani Městský soud v Praze sám neshledal sebemenší důvod zpochybňovat pravomoc a působnost odpůrce při vydávání napadených opatření obecné povahy. Není proto dán žádný rozumný důvod pro jejich zkoumání.

Z předloženého správního spisu soud ověřil, že ode dne 11. 1. 2017 do dne 27. 1. 2017 byla zveřejněna „*Veřejná vyhláška – Oznámení o návrhu opatření obecné povahy pro stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích a výzva k uplatnění připomínek nebo námitek*“. V odůvodnění tohoto dokumentu se expressis verbis uvádí: „*Tento návrh nahrazuje vydané opatření obecné povahy MCP8 119579ú2016 ze dne 15. 9. 2016.*“

V inkriminované věci je tedy nesporné, že odpůrce nahradil první napadené opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín), ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 11957/2016, následujícím opatřením obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – oblast 8.1. Karlín, ze dne 14. 3. 2017, č. j. MCP8 031020/2017. Městský soud v Praze proto nemohl seznat návrh na zrušení prvního opatření obecné povahy z roku 2016 důvodným, učinil-li tak odpůrce již dne 14. 3. 2017 přijetím nového opatření obecné povahy z roku 2017, tedy přede dnem podáním návrhu na zrušení učiněného odpůrci dne 27. 6. 2017. Námitkami uplatněnými proti opatření obecné povahy – Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích na území MČ Praha 8 – Projekt první etapy zón placeného stání na části území MČ Praha 8 – Projekt dopravního značení (oblast 8.1. Karlín), ze dne 15. 9. 2016, č. j. MCP8 11957/2016, se z uvedeného důvodu ani nemohl zabývat, když toto opatření obecné povahy nahradil odpůrce jiným správním aktem.

Co se týká třetího „kroku algoritmu“, zde navrhovatelé namítali nezákonný postup odpůrce, který spatřovali v tom, že výkres návrhu opatření obecné povahy z roku 2017 vychází z toho, že mění stav upravený opatřením obecné povahy z roku 2012, nicméně samotný text návrhu opatření obecné povahy z roku 2017 a přijatého opatření obecné povahy z roku 2017 stanoví, že opatření obecné povahy z roku 2017 nahrazuje opatření obecné povahy z roku 2016. Podle žalobců tímto postupem měl odpůrce porušit právo navrhovatelů na spravedlivý proces. Navrhovatelé dále namítali, že opatření obecné povahy z roku 2017 je nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje ani základní náležitosti odůvodnění a odvolávali se na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. prosince 2008, čj. 1 Ao 3/2008-136.

Městský soud v Praze neshledal uvedené námitky důvodnými, neboť správní orgán splnil svou zákonnou povinnost při vydávání opatření obecné povahy, když postupoval podle správního řádu. Třetí namítaný krok shora nastíněného logaritmu přezkumu opatření obecné povahy proto nemohl být shledán důvodným. Napadené opatření obecné povahy z roku 2017

zmiňuje zachování plošné prostupnosti území v rozsahu od roku 2012 pouze v námitkách občanů, mj. i navrhovatelů. Tvrzení navrhovatelů týkající se tohoto časového úseku nebylo možno ověřit ani v samotném návrhu opatření obecné povahy z roku 2017 a posléze přijatém, ani z předloženého správního spisu.

Pokud jde o námitku týkající se nepřezkoumatelnosti opatření obecné povahy z roku 2017, musel ji soud rovněž odmítnout jako neodůvodněnou. Odpůrce v odůvodnění napadeného opatření postupně vyjmenoval všechny uplatněné námitky podané po oznámení návrhu opatření a rovněž všechny tyto námitky bezezbytku vypořádal. Odpůrce vydal napadené opatření obecné povahy z roku 2017 zákonem uznávaným postupem. Postupoval podle § 172 odst. 1, 2 správního řádu a návrh opatření obecné povahy s odůvodněním dne 11. 1. 2017 doručil veřejnou vyhláškou, kterou vyvěsil na své úřední desce až do 27. 1. 2017. Vyzval dotčené osoby, aby k návrhu opatření podávaly připomínky nebo námitky. Dotčené osoby, včetně navrhovatelů, tedy měly možnost se s návrhem opatření obecné povahy z roku 2017 nejen seznámit, ale rovněž se k němu i vyjádřit, čehož koneckonců i využily.

Pokud navrhovatelé namítali, že návrh opatření obecné povahy z roku 2017 byl připomínkován rovněž ze strany městské části Praha 8, musel Městský soud v Praze tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Navrhovatelé toto své tvrzení nijak neprokázali a nevyplývá ani z obsahu předloženého správního spisu. Naopak účastníkem připomínkového řízení byl Magistrát hl. m. Prahy, který mj. dne 9. 2. 2017 připomenul, že opatření obecné povahy je třeba stanovit na základě platných právních a technických předpisů a technických norem, není možné předjímat budoucí změny právních předpisů.

V dalším se Městský soud v Praze zaměřil na otázku souladu napadeného opatření obecné povahy s hmotným právem a se zásadou proporcionality.

Napadené opatření obecné povahy z roku 2017 vychází z ustanovení § 77 odst. 1 písm. c) zákona 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, podle něhož *místní a přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích a užití zařízení pro provozní informace stanoví na silnici II. a III. třídy, místní komunikaci a na veřejně přístupné účelové komunikaci obecní úřad obce s rozšířenou působností,*

Jak vyplývá z jeho odůvodnění, návrh byl zpracován v souladu se zákonem o silničním provozu, jakož i dalšími dotčenými právními předpisy.

Podle § 19 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, *(1) V mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích²⁾ a za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen "obecné užívání"), pokud pro zvláštní případy nestanoví tento zákon nebo zvláštní předpis⁹⁾ jinak. Uživatel se musí přizpůsobit stavebnímu stavu a dopravně technickému stavu dotčené pozemní komunikace. (2) Dálnice, silnice, místní komunikace, jejich součásti a příslušenství a veřejně přístupné účelové komunikace s vozovkou je zakázáno znečišťovat nebo poškozovat; veřejně přístupné účelové komunikace bez vozovky je zakázáno poškozovat takovým způsobem, že se tím znemožní jejich obecné užívání. Na dálnicích, silnicích a místních komunikacích je dále zakázáno*

- a) neoprávněně odstraňovat, zakrývat, přemísťovat, osazovat nebo pozměňovat dopravní značky a dopravní zařízení, anebo na těchto věcech cokoliv umísťovat,
 - b) používat pásová a jiná vozidla, jejichž kola nejsou opatřena pneumatikami nebo gumovými obručemi, nebo používat jiné stroje a zařízení, které mohou způsobit poškození komunikace; výjimečně lze povolit jako zvláštní užívání (§ 25) použití silnice nebo místní komunikace pásovými vozidly Armády České republiky nebo historickými vozidly,
 - c) používat sněhové řetězy v úsecích, kde vozovka není dostatečně pokryta sněhovou nebo ledovou vrstvou,
 - d) používat hroty v pneumatikách, pokud zvláštní předpis¹⁰⁾ nestanoví jinak,
 - e) vypouštět vodu, splašky a jiné tekuté odpady,
 - f) rozjíždět dočasné skládky údržbových hmot, otáčet zemědělské nebo lesní stroje a potahy při provádění polních nebo lesních prací,
 - g) odstavovat silniční vozidlo, které je pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích¹⁰⁾ a obnovení způsobilosti by si vyžádalo výměnu, doplnění nebo opravu podstatných částí mechanismu nebo konstrukce silničního vozidla¹⁰⁾ (dále jen „vrak“),
 - h) umísťovat nebo provozovat pojízdné nebo přenosné zařízení, které je určeno k prodeji zkapalněných ropných plynů (čerpací stanice).
- (3) Na veřejně přístupných účelových komunikacích je dále zakázáno provádět činnosti podle odstavce 2 písm. a), e) a g).

Podle § 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 84/2016 Sb.,

- (1) Svislé dopravní značky se umísťují tak, aby byly pro účastníky provozu na pozemních komunikacích, pro které jsou určeny, včas a z dostatečné vzdálenosti viditelné.
- (2) Svislé dopravní značky se umísťují při pravém okraji pozemní komunikace nebo nad vozovkou; pro zdůraznění jejich významu mohou být značky nacházející se při pravém okraji pozemní komunikace zopakovány i při levém okraji pozemní komunikace.
- (3) Svislé dopravní značky „Stezka pro chodce“, „Konec stezky pro chodce“, „Stezka pro cyklisty“, „Konec stezky pro cyklisty“, „Stezka pro chodce a cyklisty společná“, „Konec stezky pro chodce a cyklisty společné“, „Stezka pro chodce a cyklisty dělená“, „Konec stezky pro chodce a cyklisty dělené“, „Stezka pro jezdce na zvířeti“, „Konec stezky pro jezdce na zvířeti“ a svislé dopravní značky zónové (konec zóny) lze, je-li to vhodné, umístit pouze při levé straně pozemní komunikace na rub jiné z uvedených dopravních značek.
- (4) Značky upravující zastavení nebo stání se umísťují při tom okraji vozovky nebo pozemní komunikace, k němuž se vztahují.
- (5) Stálé značky ani jejich konstrukce nesmějí zasahovat do vymezené části dopravního prostoru určené pro provoz vozidel.
- (6) Je-li nutné v zájmu bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích na místo s omezením, zákazem nebo příkazem předem upozornit z větší vzdálenosti, použije se odpovídající svislá dopravní značka doplněná dodatkovou tabulkou „Vzdálenost“, pro označení místa na odbočující pozemní komunikaci dodatkovou tabulkou „Směrová šipka“ (dále jen „předběžná značka“).
- (7) Svislá dopravní značka, z níž vyplývá povinnost zastavit vozidlo, musí být umístěna tak, aby byl řidič s přihlédnutím k místním podmínkám schopen vozidlo bezpečně zastavit. Není-li možné tento požadavek dodržet, použije se také předběžná nebo jiná vhodná značka.
- (8) Sloupky nebo stojany přenosných dopravních značek mohou být v odůvodněných případech umístěny výjimečně i na vozovce.

(9) Na dopravních značkách a jejich sloupcích, stojanech nebo konstrukcích nesmí být vyznačeno nebo umístěno nic, co nesouvisí s dopravní značkou, dopravním zařízením nebo zařízením pro dopravní informace.

Návrh opatření obecné povahy z roku 2017 byl opakovaně projednáván s Policií České republiky a je v souladu se stanoviskem Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru služby dopravní policie ze dne 6. 1. 2017, č. j.: KRPA-162434-8 /Čj-2017-0000DŽ.

V odůvodnění opatření obecné povahy z roku 2017 se mj. uvádí, že „Oddělení řešení dopravy v klidu a cyklistické dopravy“ není navrhováno v kontextu segregace cyklistické dopravy. Naopak navazuje na stanovisko Policie ČR ze dne 1. 7. 2016, č. j. KRPA-239032-1/ČJ-2016-0000DŽ, a ze dne 6. 1. 2017, č. j. KRPA-162434-4/ČJ-2016-0000DŽ, v nichž Policie ČR jasně deklarovala své požadavky a připomínky. Proto musely být demontovány dopravní značky B11, když toto značení je v rozporu s citovanou vyhláškou č. 294/2015 Sb., a uplatněna jasná organizace dopravy. Návrh zřizuje „cykloobousměrky“ užitím přípustné kombinace dopravního značení IP4b společně s EI2a a B2 společně s EI2b. současně byl lokálně zrušen povolený protisměrný pohyb nemotorových vozidel *{nemotorové vozidlo je přípojně vozidlo a vozidlo pohybující se pomocí lidské nebo zvířecí síly, například jízdní kolo, ruční vozík nebo potahové vozidlo}*, neboť je v rozporu s prostorovými dispozicemi jednotlivých úseků místních komunikací a nezajišťuje podmínky pro dodržení bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Oproti původnímu stavu byla v Karlině navržena možnost legální jízdy cyklistů v protisměru na většině místních komunikací. Nebylo záměrem, aby návrh přinášel více parkovacích stání pro auta. Prostorová dispozice parkovacích stání zcela reflektovala původní místní úpravu provozu a naopak někde došlo k významné redukci ve prospěch zajištění obousměrného provozu (i pro cyklisty) - např. Pernerova ulice podle stanoviska Policie ČR lze povolit jízdu cyklistů v protisměru je možné pouze za předpokladu, že tomu vyhovuje intenzita dopravy, charakter pozemní komunikace a šířka dopravního prostoru minimálně 4,5 m.

Podle § 77 odst. 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích *dotčeným orgánem při stanovení místní a přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích a užití zařízení pro provozní informace je policie, jde-li o silnice, místní komunikace a veřejně přístupné účelové komunikace*. Je tedy nesporné, že stanovisko Policie ČR bylo v inkriminované věci pro odpůrce závazné.

Podle citovaných stanovisek Policie ČR jsou „Cykloobousměrky“ zřizovány, pokud to dovoluje šířka dopravního prostoru pro jízdu osobních automobilů a jízdu cyklistů v protisměru je minimálně 4,5 m, V úseku Prvního Pluku - Kelsenova je šířka 4,2 m, v úseku Kelsenova - Vítkova je šířka 4,0 m, v úseku Vítkova - U Nádražní lávky je šířka 4,2 m. S ohledem na udržení podmínek bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích nelze „cykloobousměrku“ na ul. Pobřežní realizovat. V ul. Malého je šířka dopravního prostoru v intervalu 3,5 - 4,0 m. S ohledem na udržení podmínek bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích nelze „cykloobousměrku“ na ul. Malého realizovat.

Odpůrce postupoval v tomto případě v tomto případě v souladu s veřejně přístupnou českou technickou normou ČSN 73 6110 - Projektování místních komunikací k vyhlášce č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Povinnost postupovat podle uvedené normy je stanovena v § 20 odst. 5 písm. a) této vyhlášky.

Po provedeném přezkumu napadeného opatření obecné povahy z roku 2017 musel Městský soud v Praze dospět k závěru, že obsah tohoto opatření není v rozporu s platným hmotným právem.

Městský soud v Praze se proto zabýval závěrečným krokem algoritmu (testu), tedy přezkumem obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace).

Z napadeného správního aktu je zřejmé, že cykloobousměrky jsou vedeny v ulicích, kde to dovolují šířkové a rozhledové poměry z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, což je převážná část dotčené oblasti Karlína. Omezení průjezdu cyklistů v obou směrech na jednosměrné komunikaci je stanoveno pouze v ul. Pobřežní – část, Malého, karlínské náměstí (mezi ul. Kollárova a Peckova), Březinova, Urxova, Petra Slezáka, Lyčkovo náměstí, Kubova, Sovova, Hybešova, U Invalidovny – část. Nová úprava tedy byla provedena především z důvodu bezpečnosti silničního provozu, z důvodu bezpečnosti všech účastníků silničního provozu, a proto soud musel dospět k závěru, že se jedná o přiměřenou právní regulaci.

Pokud jde o parkování vozidel v rozporu se zákonem, je tato věc řešena v kompetenci Policie ČR a Městské policie hl. m. Prahy, nikoliv v kompetenci odpůrce.

Pokud navrhovatel c) tvrdil, že kvůli napadenému opatření obecné povahy z roku 2017 se zhorší dopravní situace v bezprostředním okolí jeho domu tím, že prostor trávníku v těsné blízkosti Negrelliho viaduktu má být používán jako parkoviště, a že nebylo vyžádáno stanovisko památkového úřadu, musel soud i tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou. Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 4. 8. 2017 sdělil, že prostor „trávníku“ u Negrelliho viaduktu není používán jako parkoviště, a že vzhledem k několikaleté opravě této kulturní památky a vytyčením stavebního prostoru není možné ani parkoviště zřídit. Je známou skutečností, že druhý nejstarší most v Praze je opravován od konce roku 2014, přičemž z textu napadeného opatření obecné povahy z roku 2017, ani z obsahu správního spisu nelze dospět, že by městská část Praha 8 měla záměr ohledně možného využití mostních prostor v budoucnu na parkoviště.

Městský soud v Praze se při vypořádání žalobních námitek řídil nálezem Ústavního soudu ze dne 12. února 2009, III. ÚS 989/08, podle něhož *není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.* (bod 68).

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů návrh na zrušení opatření obecné povahy podle § 101d odst. 2 soudního řádu správního zamítnul jako nedůvodný.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť navrhovatel neměl ve věci úspěch a odpůrce žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. září 2017

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
J. V.